

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:

місячно (з книжкою)	5.00 дол.
чвертьрічно	12.00 "
піврічно	23.00 "
річно	68.00 "

**В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕ.
ХОСЛОВАЧИНІ 30 НОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.00 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИЙ 20 СТОТ.**

„Видуманий п. Бенешом „чехословацький“
наріз на ділі не існує. Існують тільки чехи та

„Золотий Шлях“

Нове цікаве видавництво у Станіславові. — Редакція у воевідстві. — По українськи не ба-
жане, по польськи вказане. — Культура та політика.

Варшава, 26. вересня

Авторів цих рядків доведлося недавно по-
чити у варшавській каварні приблизно такий
цікавий політичний діалог:

— Що ж мене, я схильнаюся за проектом
створити у Львові осередково-інструктивний
центр для польонізаційно-державотворчої ак-
ції на південному сході.

— А я вважаю, що такий центр повинен
бути власне далі на південь і далі на схід від
Краківки, хочби, скажім, у Станіславові.

— Отже не Львів?

— Ні, Станіславів.

— Не Білик?

— Персонажі тут також важкі.

— Білик — кращий дипломат.

— Паславський теж має добру тактику...

Розмовку вели два ділячі популярного нині
Ойну, варшавляни, зацікавлені акцією поль-
щення „кресів“. Її зміст може кинути деяке
світло на дискусію, хоча помітне суперництво
між двома, яка припадає поодиноким більшим
галицьким центром та їхнім громадянам у цій
справі.

Ілюстрацією того суперництва послужить
провінційна картинка, яку намалював як-
сьтоїшніс, додаючи тільки відповідні вар-
шавські коментарі.

На весні цього року трапилась у Стані-
славіві неабияка культурна подія: з'явився
так розкішно виданий, великий польський
журнал „Золотий Шлях“, орган Т-ва При-
ятельств Наук у Станіславові, за редакцією п.
Януша Мікетти, спольщеного італійця, б. ре-
дактора журналу „Земля“. Прибувши до Стані-
славова просто з міністерської посади у Вар-
шаві (після непорозуміння з п. Єнджевічем),
Мікетта привніс тепло в оточенні станісла-
вівського воеводи, якого воля й оточення
створили для рухливого польського культур-
ного широке поле до регіонально-політичних
виступів.

З починку самого воеводи Паславського
між ними 7. березня ц. р. у станіславському
„Золотому Шляху“ організаційні збори То-
варства Прихильників Наук у Станіславові.
Після вступної промови воеводи ген. Пасла-
вського, що широко накреслив завдання то-
варства, прийшов до слова проф. Юзеф Зелін-
ський, що накреслив рефератом цілі наукової
праці в провінції, а проф. Худько зreferував
статут новоствореного польського товари-
ства. З великим ентузіазмом вписалися до но-
вої участники тих зборів на членів (разом 103).
Значно за починку самого воеводи та його
дружби п. Александри, що, як говорять у Вар-
шаві, керує цілим польським культурницьким
рухом Станіславщини. Зпоміж членів т-ва ви-
брали зараз наукову раду, в склад якої авіацій-
но доц. 19 осіб, м. ін. д-р Віктор Борковський,
д-р Ст. Вішневський, д-р Д. Чекаловський, о. д-р Ю.
Білик, полк. Норберт Околович, дир. Мікетта
та інші.

Новостворене т-во почало оживлену акцію.
В першому тижні створило філії („жолі“) Т. П.
у Холмській (голова — д-р Вішневський) і в Стрию
(д-р М. Мушинський), а п. Януш Мікетта —
жолі новоствореної станіславської академії
— міститься у світ перше число „Золотого
Шляху“.

Варшаві досі два великі і — треба при-
знати об'єктивно — цікаві та збагачують зред-
аційні й оформленні числа того журналу. „Зол-
отий Шлях“ — як пише у передовій статті п.
Януша Мікетти — історичний волоський шлях,
який отримав так назавжди, вважаючи його
за „жолі“ — бо саме ним відвозили най-
важливіші „жолі“. Звідси й назва журналу.

Значно за змісту журналу багато ненаукової
інформації. Можна знайти там цікаву
статтю Б. Фудзиского про живу природу у
Галицькій Карпаті, варто перечитати цікаву
статтю Владислава Борзового про стару англій-
ську поезію з описом наших Карпат; спеція-
льно підготувати статті з об'єкту лісовництва,
які робилися навіть маларства. Перешенство
жолі робити має д-р Ст. Вішневський, що на-
писав оригінальну працю про народну куль-
туру.

Інтересні „Золотий Шлях“ — дозво-
ляють собі не стверджувати — не тільки наукові,
але й не наукові, незрозумілі на перший по-
гляд „жолі“ журналу „Золотий Шлях“.

терміну „руський“ і такий підхід до теорій на-
ших українських учених, як називання „дів-
ним високим географією руських“ теорії д-ра
Кубійовича і Степана Рудницького, чи зовсім
„слово-народова“ релігія праці д-ра П. Ан-
друска про шляху.

Справді динне враження робить на кож-
ного, тим більше на чужого читача, цей „Зол-
отий Шлях“, чвертьрічник, присвячений культурі
Землі Галицької, де з нас глузують і воюють з
нашими вченими зовсім ненауковими аргумен-
тами. І тому власне ми не будемо, якби випа-
дало при справжніх наукових публікаціях,
оцінювати поважно орган станіславського
Т. П. Н., а заглянемо краще в комору тенде-
нцій, що запліднили думку його високих про-
текторів, ініціаторів, видавців та редакторів.

Редакція журналу (Станіславів, Гру-
вальська 11, воевідство, кімната ч. 16, тел. 16)
має навіть намір — як пише — поміщувати праці
таких „руських“ науковців, як д-р Пастернак і
можливо й інші. Сумніваємося, чи п. Мікетта
вдасться переконати, кого слід, у потребі допу-
скати до „З. Ш.“ українців та чи ці останні змо-
жуть співпрацювати з його органом. Бо як по-
встало видавництво „Золотого Шляху“? Пише
про це сам журнал у замітці „Від редакції“ ось
як:

„Початок видавництва „З. Ш.“ не здійснив-
ся би взагалі, якби цій справі не патрунував ста-

ЗАМОВЛЕННЯ У ПЕРЕДПЛАТІ НА

Портрети Т. Шевченка і І. Франка

ПРОДОВЖУЄМО ДО 10-ГО ЖОВТНЯ Ц. Р.

З ПРИЧИНИ ДОБІРНОГО ДІБРАННЯ КРАСОК.

Ті, що ще тепер надішають замовлення — ДІСТАНУТЬ ДОДАТКОВО ДАРОМ одну переписку
лістівку. — Ціна за 2 портрети у передплаті разом з пересилкою 30Л. 5.50.

Замовлення слати складанками П.К.О. ч. 503.267 до „Центробанку“ у Львові на рах. 13.366.

Урвана пісня.

ОБРАЗКИ З МИНУЛОГО Й СУЧАСНОГО.

Кожного дня вполудне надають всі радіо-
станції в Польщі гейнал з маріяцької вежі в
Краківі. Той гейнал чув кожний та матиме на-
году ще нераз почути. Мелодія того гейналу
дуже симпатична. Тільки закінчення якесь див-
не. Властиво закінчення нема. Десь по середині
вривається пісня гейналу. Про те, чому вона
вривається, говорить польська легенда ось що:

Коли татари облягали і вістак і здобули
Краків, сурмач на маріяцькій вежі по давньо-
му звичаю витрублював гейнал. Не подобалося
це татарському наїздику. Він вистріляв з
лука і ворожа стріла застрягла в шні сурмача,
який саме витрублював традиційний гейнал. В
тій хвилині урвалася пісня. Віки минули, з та-
тарської потуги залишилася тільки жмівка під
чужим пануванням, а на пам'ятку тієї події ма-
ріяцькі сурмачі, витрублюючи вполудне гейнал,
вривають його в тому місці, де урвав легендар-
ний сурмач, поцілений татарською стрілою.

В минулому році варшавська радіо-станція
назавала на всі станції в Польщі білоруські піс-
ні. Нічого дивного: як надають німецькі,
французькі, еспанські, англійські, ба — кара-
їмські й циганські романси та всякі інші, то
можна раз і навіть цікаво послухати білорусь-
ких пісень. Та ця небувала в польському радіо
аудиторія відбилася відгомном у польській і не-
польській пресі. В чому річ? Між радіоними
станціями, які трансмітували з Варшави біло-
руські пісні, була й відома радіостанція на пів-
нічно-східних „кресах“ Польщі. Та, видно,
якомусь „татарині“ з тої станції не подобали-
ся звуки білоруської пісні, а що тепер живемо
в модерному часі, то не потребував вислати
стріла до співацької, тільки просто вилучив Вар-
шаву, серед слова урвав білоруську пісню і по-
чав надиктовувати з грамофонних плит: „Умра
Мацек, умра“...

Новий „татарин“ зробив це очевидно з
патрістичною, а переконливо, що таким чином
найкраще посприятиме польській справі і

і польській державі. Та з його поглядом і вчи-
ном не асоціювалися не тільки всі неполю-
би, але й поважлиша частина такої польського
громадянства, називаючи таку поведінку і в
польській незакуреної пресі відповідно по
імені, звідки ми й довідалися про цей факт.
Чи радієвий суперпатріот дістав з тої причини
якусь догану чи може похвалу за цей його по-
двиг — радієва хроніка мовчить. Але факт за-
лишився фактом.

Дня 21. вересня ц. р. в празник Пресвятої
Богородиці, передавала львівська радіо-станція
богослуження з Волоської церкви у Львові
богослуження відправляв о. кан. Лопатинський,
діякував о. Горчинський, співав хор під дири-
гентурою проф. Прокоповича. Аудиторія того бо-
гослуження не була така ясна і виразна, як зви-
чайно, особливих хорів, виходили неспівали,
але — чути було. На богослуження призначено
дві години (від год. 9—11) — так заповіли
часописи. Як звичайно, так і тоді, богослу-
ження закінчилися благолиною молитвою М.
Лисенка „Боже Великий“... Кілька тактів пере-
співав хор аж до слів „світло науки і знання“...
Нараз в радіо пісня урвалася. Не тому, що вже
була 11. година. До год. 11. бракувало ще 15
хвилин. Отже з якоїсь іншої причини перервав
спікер чи радіо-оператор у середині благолиної
пісні, не докінчивши богослуження. Візантій
час від перерваного богослуження до год. 11.
виловила львівська радіо-станція танковою му-
зикою з грамофонних плит фірми Каїм, яку
передавала вже дуже ясно і виразно.

Давноними часами ми чули в радіо цілу
молитву Лисенка і від того ані польській дер-
жаві ані польській державній раді стану ніщо
дого не сталося. Чи то тепер час змінився,
чи львівський радіооператор зробив це на вла-
стиву руку й відповідальність — годі збагнути.
Але думавмо, що це нікому не шкодило, зо-
що наші брати за Збручем почули на фізич-
теорію цілу молитву М. Лисенка.

Порошок до печення
з гарантією
Ван'їєвий цукор

Олія

...дають гарне
ПЕЧИВО

СВЯТОЧНА ПРЕМІЄРА!!

Король тенорів
Беніаміно **ДЖІЛІ** (Gigli)
у жвавіх і в художньо-співній фазі цього
світлого п. н.

Пісенька про її Величність
Всі мистецтва театру згуртовані в одне касоване Карузі

КИНО
ХІМЕРА

Припинили низку судових справ на тлі церковних подій на Холмщині.

Варшава, 25. вересня.

Довідуюся з найкращих джерел, що прокуратор окружного суду у Замості Черняк провадив з обвинувачення в усіх процесах проти православних селян з Малакова та інших сіл на Холмщині, обвинувачених з 132, 133 і 134 ст. к. к. за поділ на ті відоміх ревіндикаційних справ. Усі ці справи (поверх двадцять) мали відбутися небагатим у Замості. На бажання прокуратури всі вони припинені.

В правничих зацікавлених колах Варшави підтримують, що на такий оборот справи вплинув відомий присуд замостського окружного суду з 16 м. к., що ним — як відомо — судде Матковський устійник, що „опечатання та заважання православної церкви було безправне“.

СПРАВА ПАСТІРСЬКОГО ЛИСТА ПРАВОСЛ. ЕПИСКОПАТУ.

Комісаріат уряду м. Варшави сконфіскував — як відомо — в липні ц. р. пастырський лист православного епископату в справі подій на Забужжі. В окружному суді у Варшаві відбулася тепер розправа з того приводу. Суд конфіскації затвердив і переслав акти справи прокуратурі для перевелення слідства, однак прокуратура припинила всім доходженням в цій справі. У правничих колах Варшави ведуть тепер з цього приводу оживлені дискусії: чи конфіскація важна, чи ні, коли з одної сторони її затвердили, а з другої у змісті пасирського листа не доглянули ніякої провини.

Гром.

Не дають дозволу оснувати кружок „Сільського Господаря“.

Основники кружка „Сільського Господаря“ в Гавриляку, городенського повіта, дістали від повітового староства в Городені таке писмо:

Starostwo Powiatowe Horodenskie. Horodenska, dnia 14. września 1938 r. Nr. BA. 4/61. Do Założycieli Oddziału Stowarzyszenia p. n. Koło Krajowego Gospodarczego Towarzystwa „Sільський Господар“ do rąk p. Teodora Kucirkі w Hawryliaku.

ORZECZENIE.

Na podstawie art. 14 prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. nr. 94, poz. 808), zakazuje założenie zgłoszonego Oddziału Stowarzyszenia p. n. Koło Kra-

jowego Gospodarczego Towarzystwa „Sільський Господар“, istnienie jego bowiem może spowodować zagrożenie bezpieczeństwa, spokoju lub porządku publicznego — ponieważ wśród założycieli znajdują się osoby karane sądownie. Od niniejszego orzeczenia służy odwołanie do Pana Wojewody w Stanisławowie za pośrednictwem Starostwa w 14 dni po jego doręczeniu. — Za Starostę Powiatowego: (—) Mgr. pr. M. Smolka, Wicestarosta pow.

Це писмо староства на друкованому бланкеті. Основники твердять, що ніхто з них не був ніколи караний, тому внесли рекурс до воевідства.

Нові мільонери.

Як відомо, головна wygrа четвертої класи 42-гої класової лотерії — мільон золотих, впаде на число 92055. Власниками поодиноких п'яток цього числа є мешканці Львова, небагаті, які утримуються з умовою чи фізичної праці.

Зпоміж цих щасливих нових мільонерів — даємо передовсім

п. Анну Шабю. Пані Шабю від дванадцяти років є господинею в одного військового емерита і тішиться опілією анемічної праці. На класовій лотерії грає вже чотири роки, однак досі траплялися їй тільки найменші wygrи. Коли дістала вістку про своє щастя, яке впаде на неї, була така приголомшена, що цей стан досі її не покинув. На питання, як думає розпорядитися грошми, п. Ш. відповіла, що жертвує якут квоту на докінчення будови костела у своїй родинній парохії, споможе свою родину, яка находиться в тяжких умовах, підтримає сусідів і народні ціли, зокрема Ф. О. Н., а за решту купити доми, щоб забезпечити собі спокійну старість.

З женецького гумору.

РАДА ЛІГИ НАЦІЇ УХВАЛИЛА... САНКЦІЇ ПРОТИ ЯПОЇЇ.

Рада Ліги Нації рішила на тайному засіданні протосудити до Японії 16. статтю лігзового паяку (санкції) тому, що Японія відкинула пропозицію розв'язати японсько-китайський промисл за посередництва Ліги.

Згідно з британською тезою та становищем інших великодержав, кожний член Ліги може виконати санкції або ні.

Пан Олександр Войцеховський, умовий працівник. Выграні стоїть сорок тисяч золотих, що виконанні громадянських обов'язків призначити на створення власного варштату праці. Вірить, що „смінятий“ мільон принесе йому трикратне щастя в його дальшій житті.

Пан Володислав Бераш думає теж про власне підприємство торговельне і накреслив собі дуже широкі плани.

Про популярність „смінятого мільона“ свідчить такий випадок, який оповіла пані Шабю:

По виході з Головного Діляра, пані Ш. всіла до смінятки і звернулася до кондуктора з проханням, показати їй аупіку, на якій повинна вистіти, щоб потрапити на вудинку Лонгу до Лотерії. Тоді кондуктор спитав п. Ш., чи вона приїхала зі Львова. Коли почув прикладну відповідь, кондуктор і пасажери почали складати пані Шабю побажання і кидати олівки в її честь. Овації тривали, доки вона не внісла в трамвай.

Батьки і діти під Полоню „Просвіта“

Розв'язали всі соціалістичні гнізда у Стрийці мі.

Станіславське воевідство рішенням з 3. м. розв'язало Т-во „Соціял“ у Стрию. На ліній подібні рішення дістали всі інші соціалістичні гнізда Стрийщини. Раніше стрийське староство (рішенням з 23. п. м.) припинило було діяльність усіх цих гнізд включно з Українським Повітовим Спортсво-Рухом, Лигним Союзом. Тепер воевідство вже розв'язало всі 34 соціалістичні гнізда у Стрийщині.

Студентські односторіччя і пласці

у великій виборі на сесію

У ШАПІРІ ВУЛ. ЛИЦАКІВСЬКА

Генерал Франко — князем Галиції.

Як подають з Лисони, у Коруні зібрано 15.000 підписів жінок з Галиції, які звертаються до н.ц. уряду з проханням, дати ген. Франкові титул князя Галиції. Рівночасно Галиція жертвує ген. Франкові замок Торрес де Мейрас.

Ген. Франко походить з галиційського міста Ферроль.

О. ЛЕВИЦЬКА і С-КА, Львів, Кордешського 51.

Студентські справи.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО СТУДІЇ В ЛЬВОВСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ.

Католицький Університет у Львові має 4 відділи: 1) теологічний, 2) канонічний права, 3) права й суспільно-економічних наук (поділений на дві секції: правну й економічну) і 4) гуманістичних наук (групи: філософія, класична фізіологія, романістика, польоністика, історія, педагогіка й германістика).

Виділи: теологічний та канонічний права призначені тільки для священників, які закінчили духовну семінарію і бажають досягти ступінь ліценціата й доктора.

Виділи: правно-економічний та гуманістичний дають ступінь магістра й доктора тих наук і зрівняні у своїх правах з державними університетами.

Речинсь записів на рік 1938/39 м. 1. й 5. жовтня. Подання складати на окремих листках (почтою подати не можна пересилати). Додати треба: 1) натуральне свідоцтво, 2) витрику, 3) свідоцтво моральності (якщо були перерви в студіях), 4) військове свідоцтво (якщо пропозиції приписи звертаються), 5) свідоцтво відходу, якщо кандидат переноситься з якої високої школи (не приймають тих, що не здали останнього іспиту у другому університеті), 6) три світанки (37×52 мм, без надрізів голівки біля та), з виразним підписом на відворотній сторінці, 7) посылку ксерсту, що містить аплати 100 зол. оплати. Кожен студент, який приймуть, повертають 90 зол. Списки пропозицій оголошують деканат на таблиці.

Оплати на першому році: 30 зол. вступних, 200 зол. щорічно і 35 зол. видаткова оплата. Залежності можливі.

Лікарських оглядів, які інших персон і прийняти нема. Приймають також православних.

Точніші інформації подати (поштову поштою марку на відповід): Богдан Шаронський, Lublin, ul. Narutowicza 34. м. 14.

З природи і життя.

Цукрівниця стає щораз частіша.

Одню з найбільш виснажливих недуг є цукрівниця (цукриця, цукрова недуга, діабетес мелітус). Вона полягає на тім, що організм людини неспроможний затримати у собі і спожити того цукру, що його дістає в поживі з їжових та мучних страв і незужитий викладає назовні у сечі. Природно, що через те людина щораз більше тратить на вазі, худіє та виснажується, бо-ж цукор є одним з найпотрібніших складників людської поживи, і є потрібний головне для праці м'язів, що з нього черпають енергію до руху та праці. Крім того кожна клітина людського організму потребує цукру для правильного відживи.

Причиною цукрівниці є головне розлад у праці гормонотворчих заліз, зокрема т. зв. підшлункової залози, органу, що як вказує назва лежить глибоко в черевній ямці, схована під шлунком. Цей орган величини і вигляду банана продукує гормон інсулін, що всяка до крові і згодом впливає на організм і дає змогу йому затримувати цукор в організмі і дає змогу йому енергію використати. Коли-ж через неправильне чи не має вироблення згаданого гормону нападється за мало інсуліну в крові, чи й зовсім його, тоді цукор не затримується інсуліном утворює сечу назовні і організм тратить великі запаси енергії, стає хворим та безсилим.

Що на те статистика?

Ця недуга є невиліковна; можна з нею жити навіть дуже довго і до 100 років, але треба ціле життя доглядати впродовження інсуліну, що заступає бракує інсуліну організму і тримати строго дієту, що впроваджує до організму лише так багато цукру, скільки організм може собі перетравити, завдяки тій кількості інсуліну, яку дає у впродовж.

З огляду на грізний характер тої недуги доживають тільки скардіють за її появою. За німецькою статистикою число появи цукрівниці зросло значно в останні десятиліття. Нпр. у Баварії у роках 1881—1885 на 500.000 людей ви-

падало 15 випадків смерті у хворих на цукрівницю. Тепер та смертність зросла вдасятеро. Також в інших державах помітно зросло число недужих на цукрівницю. Деякі лікарі гадають, що таке збільшення появи цукрової недуги стоїть у зв'язку з надміром цукру в поживі, що обтяжує надмірно працю втворювання підшлункового гормону інсуліну і через те доводить до цукрівниці.

Цукор і цукрівниця.

Багато лікарів та інших людей цікавиться справою чи поява цукрівниці зростає в міру споживання цукру. Показалося, що ні, бо нпр. в Японії, країні, де може найбільше споживають мучно-цукрових страв, є лиш дуже незначне число хворих на цукрову недугу. Тому надмір вуглеводів (цукру та мук, що теж є зложеним цукром) не впливає на появу цукрівниці. Зате дослідники вказали, що тут має вплив надмір товщі у поживі, що викликає розлад у травленні. Тоді вся травлення енергія кормового про воду (шлунка та кишків) звернена на присвоєння організмові товщі, — зате гірше організм побирає вуглеводів. Тому кількість товщі в денній поживі недужого на цукрівницю не повинна перевищувати 14 грамів денно, а цукрово мучних страв повинно бути не менше 606 гр. Як це підтвердили дослідники німецького лікаря Гольца на тваринах, а також клінічні спостереження, чим менше вуглеводів організм дістає, тим гірше їх собі присвоює. Тому в їхній поживі треба обмежити товщі на користь вуглеводів.

Найновіші наукові теорії кажуть, що саме цукор у хворих на цукрівницю є тим чинником, що побуджує до праці підшлункову залозу (вироблення гормону, що регулює цукор в організмі людини — інсуліну), а коли цукрово-хворий споживає замало цукру, тоді вироблення інсуліну ще більше підпадає.

В кожному разі згадані теорії не в'яснюють ще причини щораз частішої появи цукрової хвороби; ця причина ще і далі незнана.

Ст. Брик.

Гроші та бактерії.

Чуємо часто багато пересторог про небезпеку переносування різних недуг через монети, грошові банкноти та телефонні слухавки. Дослідами над присутністю хвороботворчих зародків-бактерій на тих предметах займався німецький дослідник Л. Лінге. Його дослідники вказали, що на згаданих предметах можуть находитися бактерії, тому теоретично існує можливість заразитися якоюсь недугою тою дорогою. Однак практично така небезпека малодіє, тому що тільки бактерії, що знаходяться на паперових банкнотах легко переносяться на тіло. Бактерії, що знаходяться на металі та дереві, можуть перенестися, коли даних предметів доторкнутися, лише в малій кількості.

Зрештою зарази недуг, що знаходяться на названих предметах, з часом і поступово гинуть від шкідливого для них бактеріовбивчого впливу металу; коли-ж дістануться на руку людини, звичайно гинуть від шкідливого дії шкіри, якими є надихана поверхнева верства шкіри.

Тому як це вказали дослідники німецького вченого, ця дорога перенесення недуг грає в порівнянні з іншими тільки незначну, другорядну роль у практиці. Спеціальну осторожність в користуванні згаданими предметами слід зберігати тільки в особливих випадках (нпр. при епідеміях).

Думки і факти.

Не лише час — то гроші, — здоров'я, це також гроші; однак грошей не можна назад перевернути у здоров'я. (Рескін).

Недуга — це терпіння та біль; смерть звичайно ні.

День, в якому ти не засніпаєш — втрачений. (Шамфор).

Деякі недуги треба лікувати не усвідомлюючи хворого про них, бо свідомість про недугу у багатьох вже стала причиною смерті. (Сен-Лан, 2—65 р. по Христі).

Лікар є лише помічником природи. (Гален 131—200 р.).

Найбільш почесне звання, по службі Богові, є бути жерцем святої полумени життя і оборонцем того найціннішого дару Бога і таємних сил природи для людства, — себто лікарем. (Гуфеланд).

Хто хоче лікувати людей та помагати їм, мусить їх розуміти.

Дуже прикро лікареві та доглядачам, коли недужому не можна більше допомогти. Ім залишається лиш одна потіха, а саме, що вони сповнили все, що по своєму найліпшому знанню та почуттю обов'язку могли зробити. (Більрот).

Не знаємо ще досі, що це таке недуга, так само як не знаємо ще суті життя. В кожному разі недуга це така сама своєрідна форма життя, як здоров'я. (Штанден-Гарт).

Не з алкоголем треба воювати, але з „оксаміном до життя“ і нахилом до нього. (Е. Пенкер).

Ти кажеш, докторе, вино здоров'я шкодить; та бачу ось вино ти п'єш не вод. (Коховський).

Один шведський дотум, що працює на північних окраїнах Швеції, в останньому часі перевіз своїм літаком 500 хворих з підлітків до шпиталю.

Про поширення назогу морфінізму свідчить факт, що в 1929 р. продукція морфіну дала 58 тонн, тоді як урядове заготівельництво не було більше ніж 29 тонн. Одна тону морфіну вистачає для кількох мільйонів людей на одну дозу по одній сотій грама.

У зеленних лісових горіхах найшли дуже багато вітаміну В. В там є 7—30 гр. на 1 кг. горіхів себто 50 разів більше ніж у цитрусових.

Нововідкритий магазин мужеської конфекції
Зигмунта Мазуркевича
у Львові, вул. Гетманська 12 (біля Кілієвського)

порукає найновіші моделі як:
убрання, пумпи, студентські однострої і плащі, рафляни, нагортки, пальта, футра у величезній виборі готові і до приширення першокласних бельєвих матеріалів, по дуже приступним цінам. У нас гаї власному інтересі просимо оглянути виставу.

Психічна гігієна.

У всіх краях культурного світа знають про психічну гігієну людини. Цей термін походить з Америки, а його автором є Каліфорд Бірс. Він був лікарем, але студіюючи людську душу на основі власного досвіду та відповідної літератури, він написав цікаву книжку під сензаційним назвою „Душа, що віднайшла сама себе“, якою зацікавила широкі кола лікарів, суспільства та публіки питаннями таємниць психічного життя та лікування його недомог. На свій довгий час терпів від страху (фобії) психіка, щоб у нього не появилася лихий новонароджений син якого помер його брат, бо як казали на недуга має нахил поводитися родинно. Під впливом тої фобії він пробував навіть самогубство, але його вчас відрятували. Після він перебував кілька літ у різних лікарнях для душевно-хворих, а по цілковитому одужанні написав згадану книжку. Його книжка була утунути хибно та надухити в задоволення для умово-хворих та вдосконалення психіки та опіки над ними найнещасливішими людьми.

„Товариство Психічної Гігієни“.
За злочинів Бірса повстало Товариство Психічної Гігієни, а за ним спеціально клінічна психіка в Балтіморі в Америці. Тепер воно розповсюдилося по всьому світі і розвиває свою акцію в різних напрямках. Воно займається опікою над психічно-хворими, уродженними, створює психіатричні лікарні, дає почин до окремих спеціальних для чоловіків, абже про ви-

шкіл фахового опікунчого персоналу, має опіку над психопатами (люди з ненормальними інстинктами та нахилами, які стоять на межі між душевно нормальними і умово хворими, нпр. алкоголіки, сексуально-перверсійні та ін.), ненормальними дітьми і т. п.

Крім того згаданий рух „психічної гігієни людини“ займається такими питаннями як дослідження над ділянністю, боротьба з алкоголізмом, жебрацтвом, волохитством та проблемою евгеніки.

„Психічна гігієна“ в Польщі.

За прикладом Америки також інші держави звернули увагу на рух „психічної гігієни“. Подібні суспільно-урядові організації повстали і в європейських державах, передовсім у Франції, Бельгії і Англії, також у менших державах як Фінляндія, Туреччина. В Польщі подібних організацій нема, хоча багато інституцій займається подібними справами. Всеж і в Польщі існують подібні організації як нпр. „Товариство опіки над умово-хворими“ у більших містах держави. Також існує в деяких околицях держави т. зв. родинна опіка над умово-хворими, де мешканці цих сіл займаються утоннянням при своїх родинних умово-хворих. В цілій Польщі є тепер коло 30 більших і коло 30 менших психіатричних закладів, однак це рішуче за мало для держави із 35 мільйонами населенням. Таксамо за мало спеціалістів та фахового персоналу, щоб розпочати відповідну опіку над душами, що того потребують.

Сторінка без політики.

Біла королева пралісу.

Від довгого часу кружляли по Подунав'ї Африці поговори про те, що у гайбині африканського савани панує над цілим племенем кафрів якась біла королева. Кафри називають її „Моджадзі“. А що цієї білої королеви не міг ніхто донедавна побачити, рішенням вкінці один шукач золота Петер Лянгдал, вибравшись на власну руку в розшуки таємничої королеви кафрів.

Даремні труди.

Ці розшуки не були такі легкі, якби воно здавалося. Кільканадцять днів тривала подорож в околиці, в яких згідно з оповіданнями мала панувати „біла королева“. Найбільшого перешкодою в тому, щоб щонавд довідатися про білу жінку африканських пралісів були не труднощі дороги крізь непрохідні джунглі та густі праліси, лиш дивна й таємнича мовчальність кафрів, коли розмова сходила на тему білої жінки.

Одного разу Лянгдал зайшов до начальника кафрів та при тому запитав, що мандрує у розшуках за золотом.

— Тут нема золота — відповів не дуже приїтно кафр. При тому поспішно він додав, що кільканадцять днів дороги відати є багаті жили золота і що він готов подати шукачеві точні вказівки. Лянгдал арозумів, що кафр його обманює. Тому він намагався переконати начальника кафрів, що він справді зацікавлений тільки золотом та негайно вибереться в дальшу дорогу. При тому просив він лиш гостини заки нимане друге зі села.

Подали муринське пиво й мурин станув мінчик при подорожникові, вижидючи мабуть тієї хвилини, коли той піде в дальшу дорогу. Колиж Лянгдал вже справді вибирався в дальшу дорогу, запитав він оттак собі, чи кафр не знає чогось про білу жінку. На те кафр не відповів ні словечка, лиш мовчки відсунувся і шев у своїй хатині.

Моджадзі купується.

Кілька місяців пізніше, коли Лянгдал вертаючись знову погнав у ті околиці, станув перед нагрозом небезпеки, що загине в пустині без води. Останнє начиння з водою вже опорожнилося і Лянгдал та його слуга шукали за якийсь-будь джерелом. Увечі пустиняли вони в напрямі ріки, яка повинна десь була в тій околиці находитися. В одному місці на краю ліса знайшли-ли таки муринських хат. Десь недалеко мусіло бути теж джерело, або ріка.

Раптом Яків, прислужник шукача, натрапив на гурток жінок, які берегли якийсь одяг. Коли вони заперігали чужі постаті, почали проявляти велике занепокоєння та схвильованість і залізши збіглися в гурток. Коли Яків таки пустився у напрямі ріки, кинулися вони стримувати його шляхом.

— Ти не смієш підходити до ріки — крикнула одна з жінок. — Саме тепер купується Моджадзі.

Яків не відповів на те ні словечка, лиш оглянувся за своїм планом.

— В такій випадку ааждемо — відповіла Лянгдал. Ця вістка його заскочила. Тоді жінки розпростерли велику шкуру леопарда й одна з них кинулася до ріки, мабуть, щоб попитати про те королеву.

Королева приходить.

На нікого ще Лянгдал так не ждав, як тепер. Години жінок стали дуже очікувані. У найближчій хатині Моджадзі станула перед ним. Вона йшла з великою справжньої уродливої королеви. Її вогке волосся виблискувало, Лице

в неї було таке, як в інших європейок, що довгий час перебувають під гарячими променями підліткового сонця. Гнучке тіло сповинала біла шкіра. Коли ця небуденна зваля підійшла ближче, він почав їй пильно приглядатися. Лице мало наскрізь європейські риси. Її темні очі дивилися ясно й мудро перед себе, уста були може дрібку за широкі, зате зуби рівні й білі. Вона могла мати 30 або 35 літ і при тому була типом жінки, на якій не слідно зовсім знаку часу. Заки вона промовила слово, сіла на шкурі леопарда й піддала свою особу дбайливим рукам муринок, які стали приглядатися чужинцеві. Вкінці дала знак рукою і її слуганки відступили на кільканадцять кроків узад. Вона хотіла ймовірно з білим мужчиною сама говорити й тому він піфиступив до неї.

Спершу він заговорив до неї по англійськи, королева похитала з усмішкою головою. Тоді Лянгдал заговорив до неї мовою туземців і вона давала на кожний запит вичіпну відповідь. Мандрівник не маюл при тому здивувався, як вона знаменито опанувала горляні та шельстівкові звуки муринської мови.

Артистичні

Глинянські Килими

фірми

Дмитра Кузика

поручає Дім Глинянських Килимів

Львів — пл. св. Духа 2.

Тел. 233-44.

Ціни найнижчі.

Солідний товар.

Не знала нічого про широкий світ.

Підчас цілої розмови виявляла королева велике зацікавлення й засипувала білого питаньми. Вона не знала нічого про широкий світ поза межами свого королівства й не мала найменшої охоти змінити свою долю. Лянгдал хотів щось більше довідатися про цю таємничу жінку, але вона або не хотіла, або не вміла на його запити відповісти.

Над кафрами панувала вона при допомозі прибулої ради старших, однак подорожників набрав при тім переконання, що справжньою й не-подільною володаркою є таки вона сама. Про її походження ніхто нічого їй не оповідав. Ясну барву свого лиця приписувала вона прихитам природи. До своїх послуг мала вона гурток слуганок та приятельок одночасно. Її підчинені могли її лиш при виняткових нагодах побачити. Лянгдал запитав, чи вона заміжня.

— Ні, я незаміжня — в тому менті білому мужчине алавався, що її очі потемніли. — Ол-один дні вона знайдуть мені мужа з барвою мого лиця. Таке вона мені прирекла й в цим дуже тішусь й чекаю тієї пори зі справжньою радістю.

Відтак муринська королева встала, обвинувачувала свій власний нахил, кинула на слуганок та усміхаючись покинула гостя.

Підчас розмови Яків наповнив бонзати водою й тепер оба йшли у відповідній віддалі за Моджадзі. Колиж вони дійшли до хат, вона щезла раптом зі своїми слуганками. Подорожника прийняв начальник. Цим разом шукач золота не потребував негайно віділати й залишився на ніч. Колиж відлізав із століці білої королеви чорного люду, забрав зі собою шкуру леопарда на агаду.

ШКОЛА ФАКІРІВ

Індійські факіри рішили не вважати свою професію таємною наукою, лиш як частину свого навчання своїх наслідників.

В Бомбаю заложили школу, в якій багато факірів учить молоді тієї таємничої професії. Задожити школу не було так легко. Одну з найбільших перешкод була справа, чи прийняти до школи членів найнижчої касті парії.

Цю справу перерішила щойно інтерв'єсія англійської влади, яка дала концесію на школу лиш під умовиною, що приймати будуть до неї всіх, без винятку.

Всеж таки управа школи не відноситься однакою до всіх учнів. Члени вищих каст платять доволі низьке вписове, іноді їх навіть звільняють від вписового. Затє члени нижчих каст мусять платити доволі високе вписове та підям науки високі оплати.

Ясно, що такі засоби відстрашують від школи нижчі касті й таким чином управа адала досягнути те, що вона хотіла: у школі нема жодесі парії.

ШКОЛА ТУРИСТИКИ В ПАРИЖІ

Багато парижан запалилося до високогірської туристики. Тому, що багато молодих парижан ввагали не апає як треба спинатися по горах та тому, що багато є таких, які ввагали їм матимуть змоги поїхати кудись у гори, в Парижі заложили школу високогірської туристики й в-кіль одні будуть учитися, як ходити по горах і скелях, інші зможуть „виліздувати“ свій темперамент. На „школу“ винайняли окремі готел до вправ, крім того винайняли кілька факіричних будинків та дахів високих каміньє, де по заведенні різних охоронних засобів випро-цього спорту зможуть відбувати неслетечі вправи.

ГОЛОС ТИХ, ЩО ГИНУЛИ Й УРЯТУВАЛИСЯ

У стейті Ілінойс появилася часопис, що в-во видіють колишні пацієнти лічильні хат уми хорих. Статті і твори містять у тому часописі такі люди, що перейшли в лічильних опера-ваннях.

Часопис присвячений політичним, економічним та філософічним питанням, крім цього займається теж літературою та поезією.

Оригінальний часопис має заголовок: „Голос тих, що гинули й урятувалися“.

Перше число розійшлося, навіть як на а-риканські відносини, в доволі великому кільк-ві.

ФУТРА ПРЕССЕР

У величній виборі над-них умовних відстаней у фірмі Пасаж М. КОЛІНИ на протязі 10-15 м. + 200-300 м.

ЛАЗНИЧКА ЗА 150.000 ДОЛАРІВ

Американські багаті люблять собі будувати Палати, що вони їх будуть, мають неслетечі іноді комфорт. Зокрема дбають американці про індустрію й улажують їх незвичайно вибагливі

У зв'язку з цим дотепний підприємця з Ріорку Брімет заложив фабрику вибагливі й сталевий до лазничок. Майдорожчою істот-цією, що П закладав Брімет, було улашту-лазнички якогось мільонера Лазничка коштує 150.000 доларів. Ванку зробили з цегли й ар-воного дорогого мармуру. Всі металеві частини зроблені зі щирого золота.

Ножний, навіть найстарший може вчитися.

Професори коломбійського університету (Латуні Держави) перевели низку дослідів, які дали їм змогу ствердити, в якій віці почала най-краще вчитися. Вони аспікують, що погляд бу-цімто найкраще вчиться літні, фальшиві. Пяти-літня дитина в порівнянні з молодшою 25-літньою дитиною (на той вік припадала мабуть розв'яз-ливість) учитьс'я зрештє повільніше, 10-літня дитина на половину повільніше. У 15 році жит-тя межа доходить 75 проц. Звичайні літні збіль-шення здібностей (за певним віком, затє зуди повільніше спадає. 45-літній мужчина чи жінка

вчиться так самісью скоро, як 15-літній хлопець чи дівчина. 55-літній учитьс'я як 10-літня дитина і здібності зовсім не кінчаються на 60 р. життя.

Правда, багато з таких причин, що зв'язують як розвиток здібностей. Людина, яка неуси-боротися зі щоденними турботами і натили клопотами — вчиться повільніше. Чимало сп-моє теж науку й недостатня цікавість. Хто не проявляє зацікавлення для тієї ділянки, в якій працює, той ніколи далеко не зайде. До цього ще треба додати нетерпеливості. Нічого не можна навчитися за короткий час.

ВОРУШНІ БІБЛІОТЕКИ В ТРАМВАЙ

Дирекція будапештських трамвайних ліній закладала трамвайних бібліотек, в яких спеціальні улаштування, щоб примістити в них найважливіші та найпопулярніші мажорські літературні твори. Ці трамвайні бібліотеки будуть виставлені спеціальні до цього призначені уразливі бібліотечні білони у вигляді спеціальних пристроїв. В кожній будапештській трамвайній воружній бібліотеці буде виставлено 100-150 книг. Крім того будуть виставлені частини особистих книжок.

Англія погоджується, щоб Німеччина заняла в суботу частину Судетів.

Як довідується льондонський кореспондент «НТ» Чамберлен передав Гітлеру через сестру Шліссон ось які пропозиції:

- 1) В суботу 1. жовтня німецькі війська обсядуть Егерланд, себто частину Судетів з містами Егером, Ашом, Карлсбадом, Марієбадом і Фалькенлау.
- 2) Міжнародна комісія визначить новий чесько-німецький кордон. Та комісія виведе виконавчі постанови при перетині Судетів у німецькі руки, вона має виконати своє завдання якнайшвидше.

Бритійський уряд готов загарантувати, що Чехословаччина вповні та льо- ально виповнить усі зобов'язання.

Крім того Чамберлен остеріг Гітлера перед наслідками занадто рішучих кроків проти Чехословаччини.

ВІЛЬСОН ВЕРНУВСЯ ДО ЛЬОНДОНУ.

Сер Вільсон був у Гітлера, дістав від нього відповідь на листування Чамберлена та відлетів до Льондону в год. 13.45. В Гестені причалив він в год. 17.15 і негайно поїхав до Чамберлена. На запит, чи ще раз поїде до Гітлера, відповів „не знаю“.

гайно розгляне справу перелету чеських літаків над польською територією та дасть польському уряду відповідь.

У тій справі чеський військовий аташе віддав шефа II. відділу польського головного штабу.

БЕНЕШ ХОТІВ УСТУПИТИ?

Як говорять у Празі, през. Бенеш хотів уступити зі становища голови держави і залишився лиш на особисте прохання прем'єра.

ЕВАКУАЦІЯ ДЕРЖАВНИХ УРЯДІВ З ПРАГИ.

Деякі уряди евакуовано з Праги, інші при- готовані до евакуації.

Повстали дві нові установи: найвищий у- ряд цензури, що цензурує пресу, фільми, пош- ту, телефон, телеграф, грамофонові кружки і т. д. та найвищий уряд господарки, для кон- тролі цін. Цей останній м. ін. обмежи зужиття бензину. Більші таксівки уперукомлено.

Припаси газових масок вичерпані.

АНГЛІЯ І ФРАНЦІЯ ПРИЗНАЮТЬ ПОЛЬСЬКІ ДОМАГАННЯ СУПРОТИ ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ

Телеграфічна агенція „Експрес“ твер- дить, що польське міністерство закор- донних справ довідалося, що Париз і Льондон признають рацію Польщі що- до домагань заволянського Шлеська.

ПОЛЬСЬКА ВІДПОВІДЬ ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ

У вівторок в год. 17.40 причалив у Празі польський літак, який привіз лист през. Мос- цінського до през. Бенеша та польську ноту, яка предкладає конкретний проєкт полагоди польських домагань до заволянського Шлеська.

ПЕРЕСТРІЛКА НА ЗАВОЛЯНСЬКОМУ ШЛЕСЬКУ.

За рікою Ользою шораз частіше чути від- гуки боїв. Минулої ночі дійшла до Тешина гальба кісів і скорострілів та вибухи гранат. У кількох місцях гурти поляків намага- лись перейти кордон, але чеська жандармерія атакувала їх. Числа ранених і вбитих не ада- лось устійнити.

Нова телеграма през. Рузвельта до канц. Гітлера.

ЧИ ДІЯЄ ДО НЕГАЙНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ДЕРЖАВ?

През. Рузвельт по двогодичній нараді з державним секретарем закордонних справ, з яким обговорив основні міжнародне положен- ня у зв'язку з чехословацьким конфліктом, ви- слав в год. 3-ій вночі в середу 28. п. м. нову телеграму до канц. Гітлера, що є відповіддю на телеграму канцлера. Гітлер покликувався у своїй телеграмі на право самоозначення наро- дів, що П відмовили у Версаї в 1918 р. пере- можні держави судетським німцям і стверди- ли, що мир залежить від Праги.

През. Рузвельт стверджує, що „справа, я- кою тепер займаємося, не є справою таких чи інших помилок і несправедливостей минуши- ни, але це проблема, від розв'язки якої у вели- кій мірі залежить будучина. Світ домагається від нас, провідників народів, щоб ми не дома- галися від народів жертв з їх життя. Насиль- ство не може принести ніколи тривкої розв'яз- ки. Велика світова війна не принесла нам миру. Це важна лекція, зі зрозуміння якої виплива- ють, на мою думку, якщо йде про теперішнє положення, два висновки:

- 1) Всі різниці і конфлікти між Німеччиною і Чехословаччиною можна і повинні бути по- ладані в засаді мирно;
- 2) Військові приготування, що малиб до- вести до воєнного конфлікту і катастрофи, не- потрібні і зовсім неоправдані.

Моє переконання щодо тих двох точок спираю на інформації, що між Німеччиною і Чехословаччиною є засадничо згода щодо суттєвих справ і йде лише про спосіб їх ви- конання. Якби виявилось, що необхідне, щоб про- довжувати переговори на конференції між обо- ма державами, пропоную негайне скликання конференції держав, безпосередньо зацікавле- них чехословацькою проблемою. Якщо цього собі бажаєте, можна таку конференцію скли- кати в якійсь нейтральній місцевості Європи і можливо, що така конференція знайшлаб ми- рову розв'язку цілої проблеми згідно з духом справедливості. Якщо згодні на це — я переконаний, що мізони людей будуть хвалити нас за це становище. Своє переконання спираю на досвід і історію і знаю, що духи мужи- ки

Становище Румунії до чехословацької справи.

Букарештський політичні кола під- крискують, що румунський уряд даль- ше зберігає резерву супроти чехосла- вської справи та вичікуюче станови-

ще. За винятком невеликого скріплення граничної сторожі Румунія не переве- ла ніякої військової підготовки.

Вулиці Берліна заповнені військом.

У вівторок вчором зосереджено у центрі Берліна, зокрема на вулицях Унтер ден Лінден, Кальштрассе і Фрідріхштрассе велику кіль-

кість війська різних родів зброї. Військові стійки регулюють рух, військові кольони пово- ли посуваються у польському виразі.

Чеське військо обстрілює німецьку територію

Минулої ночі чеські війська обстрілювали зі зброї шлях коло німецької митної ста- нції під Лібеняу; скоростріли уставили вони на цій території. Німецька гранична

У багатьох випадках здемонтовано і відтран- портовано в глибину краю машини.

У прикордонних селах чеська влада пере- цела ревізіцію коней і коров.

У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ ЗАМКНУЛИ БАНКОВІ СЕЙФИ.

Праський уряд рішив замкнути банкові сейфи і піддати їх контролі. Доступ до сейфів дозволений лише у присутності урядових кон- трольних органів.

ЕВАКУАЦІЯ БРАТИСЛАВИ.

Від початку чесько-німецького конфлікту виїхало з Братислави 35.000 осіб.

Що відповів Гітлер Рузвельтові?

У Берліні оголосили відповідь Гітлера на лист канц. Рузвельта. Гітлер доволі подроби- зо в історію війни в 1918 р., підкреслюючи, що тоді су- лави німців не признаю Відсонівського

права самовизначення народів. Дальше Гітлер описує репресії проти судетських німців та стверджує, що зясовує собі можливі наслідки вибуху війни, але за неї не був би відповідаль- ний він ані німецький народ.

Винятковий стан в Англії.

Льондон пригтовляється до протилетунської оборони.

Офіційний часопис приніс вістку про мо- билизуючі резерви. У кількох місцях Льондону уставлено протилетунські таргани. У всіх парках копа-

ють протилетунські кривки.

У фабриках літаків працюють на дві змі- ни, так, що продукція дійшла до 200 апаратів на тиждень.

„Да будемо муєіти воювати, то хіба у важнішій справі, ніж чехословацька“

— ЗАЯВИВ ЧЕМБЕРЛЕН ПЕРЕД МІКРОФОНОМ.

Чамберлен вголосив у вівторок вчором свою першу репліку. Англія перевела оборонну мобілізацію — значав він — та не значить це, що Англія в далий країні, мало відомій, має військову міліцію; тим більше, що цей військовий акт розв'язаний. Англії війна не може бути довіря Чехословаччині, тому Англія не довіряє доку, що Прага буде муєіти військову міліцію. Не можна допустити, щоб Англія була через Чехословаччину, якщо бу- де воювати, то за якусь важнішу

НІМЕЦЬКІ ДОМАГАННЯ НЕ РІЖНЯТЬСЯ ВІД АНГЛІО-ФРАНЦУСЬКИХ ПРОПОЗИЦІЙ.

Праський урядові кола мають ще деяку на- дію на компроміс та на британське посеред- нитво, дарма, що годесберські домагання Гі- тлера майже не ріжняться від англо-францу- ських пропозицій.

ВІДПОВІДЬ ЧЕХОСЛОВАЦЬКОГО УРЯДУ У СПРАВІ ПЕРЕЛЕТУ ЛІТАКІВ НАД ПОЛЬСЬКОЮ ТЕРИТОРІЄЮ.

У відповідь на польські ноти з 26. п. м. чеське посольство зложило 27. п. м. вербальну ноту, в якій повідомляє, що польський воєн- ський аташе

до вжиття
і підписи

Станиславів, ул. Жуковського 3

Порукається Бог. Душманів